

LEONARD COHEN dalszövegei

A sötétség

(DARKNESS)

*Sötét a kedvem,
Mert a kávédat ittam.
Sötét a kedvem,
A kávédat ittam.
Kérdeztelek: halálos?
Ídd ki, mondtad, ez van.*

Nekem már nincs jövőm.
Talán pár napra jó.
A jelen nem nagy öröm,
Csak egy sor tennivaló.
A múlt megmarad, hittem.
De a sötétség mindenható.

Látnom kellett volna.
A szemed mögött mindjárt.
De nyár volt, és ifjú voltál,
Elsodort veled az ár.
Könnyen megkaptalak,
A sötétség volt az ár.

Nem cigizem, nem iszom,
Nem sok örömöm maradt.
Te mindig erre vágytál,
Hogy oszd a parancsokat.
Már nem hiányzik, bébi,
Semmi kedvem élni.
A sötétség visszafogad.

* Leonard Cohen (1934–2016) kanadai költő, író, dalszerző és énekes Montrealban született és élt, de éveket töltött a görög Hydra szigetén és az Egyesült Államokban. Los Angelesben hunyt el.

A szívárványt szerettem,
S a látványt, mely hegyről nyílt.
A reggelt, s hazudhatnám,
Hogy Te voltál ez mind.
De megnőtt az árnyék, bébi,
S a sötétség magához int.

*Sötét a kedvem,
Mert a kávédat ittam.
Sötét a kedvem,
A kávédat ittam.
Kérdeztelek: halálos?
Idd ki, mondtad, ez van.
(2012)*

A Daltorony

(TOWER OF SONG)

Hány társam odavan, a hajam pedig ősz
Szenvedek, hol egykor én voltam a hős
Szerelemre várok egy vég nélküli sorban
És csak fizetem a bért pontosan
Itt, a Daltoronyban

Kérdeztem Hank Williamst: „Nagyon magányos itt?”
Hank Williams, bizony, süket kicsit,
De hallom, ahogy köhög éjjel hosszan
Vagy száz színttel fölöttem
Itt, a Daltoronyban

Én így születtem, mit tehetnék?
Hisz arany torokkal áldott meg az ég
És huszonhét kis angyalt küldött át Onnan
Hogy idekössön az asztalhoz
Itt, a Daltoronyban

Szóval, szurkálhatod túvel a woodoo-babád
De ne haragudj, bébi, nem is hasonlított rám,
Az ablakban állok, itt világos van

És nem ölhet meg senki
Itt, a Daltoronyban

Lehet, hogy megkeseredtem, de erre mérget vehetsz
A gazdag mindig utat talál a szegényhez: ez a szex
De az ítélet már közel – ha jól hallottam
Milyen fura hangok ezek
Itt, a Daltoronyban

*Látom, ahogy most a túlparton állsz
S nem tudom, hogy miként találjak át
Szerettelek, bébi, valamikor
Az összes híd felégett, mely odavezet
De hiányzik minden, ami odaveszett
És soha, és soha nem veszhetsz el újból*

Hát Isten hozzád, nem tudom, látlak-e még
Holnap már beköltözünk a toronyba mint zenék
De hallasz még felőlem, bébi, ha eltávoztam
Édes hangon szólok hozzád
Egy ablakból, itt, a Daltoronyban

Hány társam odavan, a hajam pedig ősz
Szenvedek, hol egykor én voltam a hős
Szerelemre várok egy vég nélküli sorban
És csak fizetem a bért pontosan
Itt, a Daltoronyban
(1988)

Boogie út

(BOOGIE STREET)

*Ó, fény ura, ki ködbe vész,
Reád váraкоztam.
Egy csókot adsz, ez az egész:
S a boogie az utam.*

Egy kortynyi bor. Egy slukk sem árt.
Aztán indulni kell.

Felhangoltam a vén gitárt;
Tele a fridzsider.
Egy dugó vár a semmiben.
Foglalt helyem van ott.
Vagyok, aki vagyok, s mindent
A boogie út adott.

Emlékeim közt őrzöm még
Szerelmem, testedet;
S a folyót és a vízesést,
Hol fürödtem veled.
Zavarban ott szépségedtől,
Megmostam lábaid.
Tanításod adott erőt,
Mert várt a boogie street.

*Ó, fény ura, ki ködbe vész,
Reád váraoztam.
Egy csókot adsz, ez az egész:
S a boogie az utam.*

Barátaim, ne féljetekek!
Oly súlytalan a lét.
Vágyban fogant a testetek,
És vágyban ér a vég.
Habár a hús, s a vér titka
Bárhol olvasható,
Senki sincs, aki megmondja,
A boogie mire jó.

*Ó, fény ura, ki ködbe vész,
Reád váraoztam.
Egy csókot adsz, ez az egész:
S a boogie az utam.*

Egy kortynyi bor. Egy slukk sem árt.
Aztán indulni kell...
(2001)